اگر انسان یک دره ی پر از طلا داشته باشد، دوست دارد که صاحب دو دره ی طلا باشد و فقط خاک است که دهان انسان را پُر می کند؛ و هرکس توبه نماید، الله توبه اش را می پذیرد.

از عبدالله بن عباس و انس بن مالک و عبدالله بن زبیر و ابوموسی اشعری رضی الله عنهم روایت است که می گویند: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «لَوْ أَنَّ لِابْنِ آدَمَ وَادِيًا مِنْ ذَهَبٍ، أَحَبَّ أَن يكونَ لَهُ وَادِيَانِ، وَلَن يَمْلأَ فَاهُ إِلاَّ التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ»: «اگر انسان یک دره ی پر از طلا داشته باشد، دوست دارد که صاحب دو دره ی طلا باشد و فقط خاک است که دهان انسان را پُر می کند؛ و هرکس توبه نماید، الله توبه اش را می پذیرد».

[صحیح است] [به روایت بخاری - به روایت مسلم - هر دو روایت متفق علیه است]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که اگر آدمی زاد دره ای پر از طلا داشته باشد، از حرصی که دارد و بخشی از سرشت او است، بازهم دوست دارد صاحب دره ی دیگری از طلا باشد؛ و همواره حریص و مشتاق دنیاست تا اینکه می میرد و شکمش از خاک قبرش پر می شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4963